

รายงานการประชุม
คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙
วันศุกร์ที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๖.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมอายุรภิบาล อาคาร ๑ ชั้น ๒ กรมควบคุมโรค

รายชื่ออนุกรรมการที่มาประชุม

๑. นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก	รองอธิบดีกรมควบคุมโรค	ประธานอนุกรรมการ
๒. นางสาวบรรจงวรรค์ ประจวบกลาง	นักกฎหมายกฤษฎีกาชำนาญการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	อนุกรรมการ
๓. ร้อยตำรวจโท พิเชษฐ์ คุ้มบัณฑิตย	รองสารวัตรฝ่ายกฎหมายและวินัย กองบังคับการอำนวยการ โรงพยาบาลตำรวจ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ	อนุกรรมการ
๔. นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์	นิติกรชำนาญการ ผู้แทนสำนักงานประมาณ	อนุกรรมการ
๕. นายวชิร รักชิตธรรม	นิติกรชำนาญการพิเศษ ผู้แทนกรมบัญชีกลาง	อนุกรรมการ
๖. นายพิเชษฐ์ วงศ์เชียรธนา	นิติกรชำนาญการพิเศษ ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	อนุกรรมการ
๗. นายปัญญา ไบทอง	นิติกรชำนาญการ ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักปลัดกระทรวงสาธารณสุข	อนุกรรมการ
๘. นายชำนาญ ม่วงแดง	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ผู้แทนสำนักโรคบาตวิทยา กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการ
๙. นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ	ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการ
๑๐. นางสาวอังคณา บริสุทธิ์	ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการและ เลขานุการ
๑๑. นางสาวสุทธินีย์ มโนสมุทร	นิติกรปฏิบัติการ ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค	อนุกรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

รายชื่ออนุกรรมการที่ไม่มาประชุม/ติดราชการอื่น

๑. ผู้แทนกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย
๒. ผู้แทนกรมปศุสัตว์

รายชื่อ...

รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นางอนงนาฏ มโนภิรมย์	นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ สำนักโรคติดต่อทั่วไป
๒. นางสาวณัฐนรี สถิตไพบุลย์	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๓. นายกฤษฎาบัณ ปานโท	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๔. นางสาวจินตนา บุตรชน	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๕. นายพิเชษฐ์ ถิ่นทับไทย	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๖. นางสาวเกศราภรณ์ เวรรณะ	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๗. นางสาวกวิสรา ชูกำเนิด	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๘. นายอาทร ศรีสุวรรณ	นิติกร ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค
๙. นายพิเชษฐ์ โทระพันธ์	เจ้าพนักงานธุรการ ศูนย์กฎหมาย กรมควบคุมโรค

เริ่มประชุมเวลา ๐๙.๓๐ น.

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค ประธานการประชุม ได้กล่าวเปิดการประชุม คณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ครั้งที่ ๔/๒๕๕๙ และดำเนินการประชุมตามวาระการประชุม ดังนี้

วาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

นายสุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า สืบเนื่องจากการตรวจเยี่ยมพื้นที่ของท่าน รัฐมนตรีเมื่อสัปดาห์ที่ผ่านมา พบว่าหลายจังหวัดได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดแล้ว แต่ยังไม่สามารถดำเนินการในหลายๆ ส่วนได้เพราะต้องรอให้มีอนุบัญญัติก่อน และได้รับการสอบถามความคืบหน้า เกี่ยวกับการจัดทำอนุบัญญัติต่างๆ จากหน่วยงานในพื้นที่เป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงเป็นเรื่องที่มีความจำเป็นเร่งด่วนที่จะต้องออกอนุบัญญัติให้แล้วเสร็จโดยเร็ว และชี้แจงทำความเข้าใจกับเจ้าหน้าที่ในพื้นที่ เพื่อให้เจ้าหน้าที่สามารถดำเนินการป้องกันควบคุมโรคติดต่อที่เกิดขึ้นในขณะนี้ได้ เช่น โรคติดเชื้อไวรัสซิกา โรคไข้เลือดออก เป็นต้น

มติที่ประชุม รับทราบ

วาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการด้านกฎหมาย ครั้งที่ ๒/๒๕๕๙

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ขอให้ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุม และหากมีข้อแก้ไขประการใด สามารถแจ้งมายังฝ่ายเลขานุการฯ เพื่อขอปรับแก้ไขรายงานการประชุมเพิ่มเติมได้

มติที่ประชุม รับรองรายงานการประชุม

วาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่อง

๓.๑ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการดำเนินการ หรือออกคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ.

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า คณะอนุกรรมการฯ ได้ร่วมกันพิจารณา ร่างประกาศฉบับนี้ในการประชุมครั้งที่แล้ว และได้มีมติเห็นควรให้ปรับปรุงเนื้อหาหรือถ้อยคำบางส่วนให้มีความ ชัดเจนและครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งฝ่ายเลขานุการได้ดำเนินการปรับแก้ร่างประกาศฯ ตามข้อคิดเห็นและ ข้อเสนอแนะของอนุกรรมการทุกท่านแล้ว และขอให้ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาร่างประกาศฯ อีกครั้ง โดยเริ่มที่ข้อ ๑๐

๑. ข้อ ๑๐ ภายหลังได้แจ้งคำสั่งให้บุคคลผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งแล้ว เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อผู้ทำ คำสั่งมีอำนาจที่จะพิจารณาเข้าดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อเพื่อให้เป็นไปตามคำสั่งของตนได้

ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเข้าดำเนินการ ด้วยตนเอง

ทั้งนี้ การดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อให้เป็นไปตามแนวทางปฏิบัติการดำเนินการป้องกันและ ควบคุมโรคติดต่อที่อธิบดีกรมควบคุมโรคได้ประกาศกำหนด

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ในส่วนของข้อ ๑๐ คณะอนุกรรมการฯ ได้มีมติให้ตัดเนื้อหาที่เกี่ยวกับการมอบอำนาจให้เจ้าหน้าที่ที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาหรือบุคคลอื่นเข้าดำเนินการ แทน โดยให้เป็นเรื่องที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเข้าไปดำเนินการเองตามที่ตนได้มีคำสั่ง

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๒. ข้อ ๑๑ ก่อนเข้าดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อตามข้อ ๑๐ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ จะต้องมีการเตือนเป็นหนังสือให้ผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งกระทำหรือละเว้นกระทำการตามคำสั่งภายในระยะเวลาที่ กำหนดตามสมควรแก่กรณี และระบุวิธีการดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อที่จะใช้ให้ชัดเจน โดยจะส่งไป พร้อมกับคำสั่งด้วยก็ได้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ในส่วนของข้อ ๑๑ คณะอนุกรรมการฯ มีความเห็นว่าร่างประกาศฯ เป็นร่างอนุบัญญัติที่ออกโดยอำนาจตามมาตรา ๓๔ อันเป็นเรื่องการเข้าไปดำเนินการ ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ จึงมีมติเห็นควรให้ตัดเนื้อหาที่เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการที่เจ้าพนักงานควบคุม โรคติดต่อเข้าไปดำเนินการแทน และมอบให้ฝ่ายเลขานุการปรับถ้อยคำให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๓. ข้อ ๑๒ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะต้องเข้าดำเนินการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อตามที่ กำหนดไว้ในคำเตือนตามข้อ ๑๑ ทั้งนี้ การดำเนินการดังกล่าวจะต้องทำเท่าที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ของคำสั่ง โดยกระทบกระเทือนผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งน้อยที่สุด

การเปลี่ยนแปลงวิธีการดำเนินการจะกระทำได้อีกต่อเมื่อปรากฏว่าวิธีการดำเนินการที่กำหนดไว้ไม่บรรลุ วัตถุประสงค์

ถ้าผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งไม่ยินยอมและต่อสู้ขัดขวางการดำเนินการ หรือผู้อยู่ในคำสั่งไม่อยู่แต่มีกรณี จำเป็นเร่งด่วนหรือกรณีฉุกเฉินอย่างยิ่ง หรือมีเหตุที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของ ประชาชน เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจใช้กำลังเข้าดำเนินการ โดยขอความร่วมมือจากพนักงานฝ่ายปกครอง หรือเจ้าพนักงานตำรวจที่มีเขตอำนาจเหนือท้องที่นั้นก็ได้

นางสาว...

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ข้อ ๑๒ นี้ คณะอนุกรรมการมีมติเห็นควรให้นำข้อความหรือถ้อยคำที่อยู่ในร่างประกาศกรมควบคุมโรค เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเข้าไปในพาหนะ อาคาร หรือสถานที่ของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ พ.ศ. มาปรับเป็นเนื้อหาเรื่องการเข้าไปดำเนินการของประกาศฉบับนี้ว่าจะต้องดำเนินการเท่าที่จำเป็น และถ้าเป็นกรณีที่เจ้าของสถานที่ไม่ยินยอมหรือต่อสู้ขัดขวาง เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะต้องเข้าไปดำเนินการได้ก็เฉพาะกรณีที่มีความจำเป็นเร่งด่วนหรือมีเหตุฉุกเฉินอย่างยิ่ง ในส่วนของร่างหนังสือออกคำสั่ง ฝ่ายเลขานุการได้ตัดเนื้อหาในส่วนที่เกี่ยวกับผู้รับคำสั่งและค่าใช้จ่าย เพื่อให้สอดคล้องกับเนื้อหาของร่างประกาศฯ

นางสาวบรรจงวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอบถามว่า ตามข้อ ๑๐ ซึ่งได้มีการตัดเรื่องมอบอำนาจในร่างประกาศฯ เดิมออกไป ดังนั้น จุดมุ่งหมายของร่างประกาศฉบับนี้คือให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อต้องดำเนินการด้วยตัวเองเท่านั้นใช่หรือไม่ ซึ่งโดยส่วนตัวเห็นว่าถ้าให้มีการมอบอำนาจอยู่จะทำให้การดำเนินงานของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ง่ายกว่าจะไม่ให้มีการมอบอำนาจ

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า เนื่องจากเรื่องการมอบอำนาจมีปรากฏอยู่ในมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งกำหนดไว้ว่า เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะดำเนินการเองหรือสั่งให้บุคคลใดดำเนินการก็ได้ ทั้งนี้ ในเรื่องการสั่งให้บุคคลใดดำเนินการ หากเป็นการสั่งเจ้าหน้าที่รัฐหรือผู้ใต้บังคับบัญชา เราสามารถสั่งได้โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ หรือตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ส่วนการสั่งประชาชน เช่น เจ้าของหรือผู้ควบคุมดูแลบ้านให้ดำเนินการใดๆ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ ก็ได้ให้อำนาจไว้อยู่แล้ว ดังนั้น หากกำหนดในกฎหมายลำดับรองอีก อาจทำให้เกิดการตีความที่หลากหลาย จึงเห็นควรให้ตัดในส่วนนี้ออกไป

นางสาวบรรจงวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอบถามว่า ในเรื่องเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการที่เจ้าหน้าที่ต้องดำเนินการแทนในกรณีที่ผู้รับคำสั่งละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งนั้น จะมีการกำหนดไว้ในส่วนใดของประกาศฉบับนี้ เพื่อให้ประชาชนสามารถทราบได้ว่าหากไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อแล้ว จะมีผลอย่างไรเกิดขึ้น ซึ่งเข้าใจว่าในทางปฏิบัติจะมีการนำหนังสือคำสั่งไปให้เขาเพื่อให้เขาทราบว่าต่อไปจะมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้น ส่วนข้อมูลที่ว่าถ้าเขาไม่ทำตามคำสั่งแล้วจะเกิดค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแทน เขาจะได้ข้อมูลดังกล่าวเมื่อใด

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า ในส่วนของการชดใช้ค่าใช้จ่ายในกรณีที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการแทน มาตรา ๔๔ กำหนดให้เรียกค่าใช้จ่ายดังกล่าวจากผู้ละเลยคำสั่งได้เพียงกรณีตามมาตรา ๓๔ บางอนุมาตราเท่านั้น มิใช่ทุกกรณี ดังนั้น จึงเห็นควรกำหนดเรื่องนี้ไว้ในอนุบัญญัติออกตามความในมาตรา ๔๔ และเพื่อให้เกิดความชัดเจน จะมีแบบฟอร์มแจ้งให้เจ้าบ้านรับทราบว่าถ้ามีการชดใช้คำสั่งตามมาตรา ๓๔ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะเข้าไปดำเนินการแทน และผู้ชดใช้คำสั่งจะต้องชดใช้ค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้น ซึ่งร่างอนุบัญญัติออกตามความในมาตรา ๔๔ นี้ จะได้มีการนำเข้าสู่การพิจารณาของคณะอนุกรรมการด้านกฎหมายต่อไป

นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์ ผู้แทนสำนักงานประมาณ กล่าวว่า แบบฟอร์มตามมาตรา ๓๔ และแบบฟอร์มตามมาตรา ๔๔ สามารถรวมกันเป็นแบบฟอร์มเดียวได้หรือไม่ เพื่อให้การดำเนินการของเจ้าหน้าที่มีเอกสารเพียงชุดเดียว เจ้าหน้าที่จะได้ไม่ต้องถือเอกสารไปหลายชุด

นางสาวบรรจพร ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า จุดมุ่งหมายคือ เพื่อให้ประชาชนทราบว่าตนเองจะถูกบังคับอย่างไรบ้าง ดังนั้น แบบฟอร์มจะทำตามแบบที่กรมควบคุมโรคกำหนด โดยจะจัดทำเป็นสองส่วน หรือจะเป็นชุดเดียวตามที่ทางท่านผู้แทนสำนักงานประสานงานเสนอก็ได้ เพราะเรื่องนี้เป็นเพียงการกล่าวไปถึงมาตรา ๔๔ เท่านั้นว่าจะมีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นหากไม่ดำเนินการตามคำสั่งของเจ้าหน้าที่ และการแยกแบบฟอร์มตามที่กรมควบคุมโรคเสนอนั้นทำให้เกิดความชัดเจน เนื่องจากในส่วนของมาตรา ๔๔ ต้องมีการออกอนุบัญญัติอีกฉบับ และกรมควบคุมโรคมั่นใจว่าแบบฟอร์มทั้ง ๒ ชุดจะมีเนื้อหาที่ไม่ขัดแย้งกัน

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า เนื่องจาก ๒ เรื่องนี้อาศัยอำนาจของกฎหมายคนละมาตรากัน กล่าวคือ ในเรื่องการออกคำสั่งอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๔ แต่เรื่องค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแทนนั้นอาศัยอำนาจตามมาตรา ๔๔ ซึ่งมีได้กำหนดให้สามารถเรียกค่าใช้จ่ายจากการดำเนินการแทนในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งตามมาตรา ๓๔ ได้ทุกอนุมาตรา จึงเกรงว่าในชั้นการพิจารณาของกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข อาจถูกตั้งข้อสังเกตเรื่องการใช้กฎหมายแม่บทคนละฐาน ดังนั้น กรมควบคุมโรคจึงแก้ปัญหานี้โดยจะดำเนินการจัดทำ One page เพื่อชี้แจงให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจตรงกันว่าการดำเนินการนั้นจะใช้แบบฟอร์มไหนคู่กัน

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตั้งข้อสังเกตว่า ในส่วนของกรณีที่ได้รับคำสั่งฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง เนื้อหาในร่างประกาศฯ กับเนื้อหาในแบบแนบท้ายประกาศนั้นไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือในร่างประกาศฯ ข้อ ๑๐ วรรคสอง กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการได้เอง ส่วนในแบบแนบท้ายประกาศฯ มีข้อความว่า “อนึ่งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีสิทธิ์ที่จะเข้าดำเนินการเองหรือมอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเข้าดำเนินการแทนได้” จึงเกิดข้อสงสัยว่าในส่วนนี้ยังมีการมอบหมายอยู่หรือไม่ อีกประเด็นคือในร่างประกาศฉบับนี้ไม่ได้มีการกำหนดว่าส่วนใดจำเป็นต้องทำเองส่วนใดสามารถมอบอำนาจได้ เนื่องจากในบางเรื่องเจ้าพนักงานไม่สามารถมอบหมายให้ผู้อื่นดำเนินการได้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า มาตรา ๓๔ กำหนดให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะดำเนินการเองก็ได้ หรือจะสั่งให้ผู้อื่นดำเนินการแทนก็ได้ ดังนั้น จึงได้กำหนดส่วนนี้ไว้ในแบบแนบท้ายประกาศ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรา ๓๔ ตอนต้น กล่าวคือ เป็นการแจ้งให้ผู้รับคำสั่งทราบว่าเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อนั้นจะดำเนินการเองหรือจะมอบให้ทีมที่ไปด้วยดำเนินการก็ได้ เช่น การจัดการแหล่งรังโรค แต่กรณีตามมาตรา ๓๔ (๑) - (๘) เป็นเรื่องที่ยากมากที่จะกำหนดว่ากรณีใดต้องเป็นเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการเองเท่านั้น หรือกรณีใดที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อสามารถมอบหมายได้ ซึ่งกฎหมายมุ่งหมายให้เป็นเป็นดุลพินิจของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อนั้นว่าจะดำเนินการเองหรือจะมอบหมายให้ใครเป็นผู้ดำเนินการ ดังนั้น จึงขอคำแนะนำจากคณะกรรมการว่า ในประเด็นนี้ควรพิจารณาเลยหรือไม่ว่ากรณีใดต้องให้เจ้าพนักงานดำเนินการเองเท่านั้น หรือกรณีใดที่เจ้าพนักงานสามารถมอบหมายได้

นางสาวบรรจพร ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ในเรื่องนี้มีความกังวลว่า หากกำหนดไว้ไม่ชัดเจนว่าใครจะต้องดำเนินการอะไร อีกทั้งในแบบของหนังสือคำสั่งแนบท้ายประกาศที่ระบุว่าเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อมีสิทธิ์ที่จะเข้าดำเนินการด้วยตนเองหรือมอบหมายให้คนอื่นกระทำการแทนได้ ประชาชนอาจเกิดข้อสงสัยว่าอาจมีบางกรณีที่ประชาชนสามารถดำเนินการเองได้ หรือสามารถจ้างให้เอกชนมาดำเนินการ และเหตุใดจึงต้องให้เจ้าหน้าที่มาดำเนินการให้ แล้วทำให้เกิดค่าใช้จ่าย

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า จากมาตรา ๓๔ คำว่า “หรือออกคำสั่งให้ผู้อื่นดำเนินการ” หากตีความในเชิงปฏิบัติแล้วเห็นว่าไม่ได้หมายถึงการมอบอำนาจ แต่จะเป็นในลักษณะการออกคำสั่ง

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ดังนั้นเพื่อเป็นการตัดปัญหาในเรื่องการตีความ ถ้อยคำ จึงขอเสนอให้ตัดข้อความในส่วนนี้ออก

มติที่ประชุม เห็นควรให้ตัดข้อความในเรื่องการมอบอำนาจออก และมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการ ปรับถ้อยคำให้เหมาะสมต่อไป

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น พ.ศ.

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น พ.ศ. นั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗ (๑) และมาตรา ๓๑ กำหนดให้รัฐมนตรีออกหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งในกรณี ที่มีหรือสงสัยว่ามีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น ซึ่งจะแตกต่างจากมาตรา ๓๔ ที่ใช้เฉพาะกับกรณีโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาดเท่านั้น ทั้งนี้ ขอแจ้งข้อมูลเพิ่มเติมให้คณะกรรมการ ทราบว่า ในขณะนี้รัฐมนตรีได้ประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคติดต่ออันตรายและโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง เป็นที่เรียบร้อยแล้ว โดยมีโรคติดต่ออันตรายจำนวน ๑๒ รายโรค โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังจำนวน ๕๗ รายโรค ส่วนโรคระบาดนั้น ตามกลไกจะเกิดจากสถานการณ์ที่มีการแพร่ของโรคผิดปกติในสถานที่ใดที่หนึ่ง และอาศัย อำนาจอธิบดีกรมควบคุมโรคโดยคำแนะนำของคณะกรรมการวิชาการเพื่อประกาศสถานที่ที่มีโรคระบาด และยกเลิก เมื่อสถานการณ์สงบลง ในส่วนประกาศฉบับนี้จะเป็นเรื่องของการแจ้งไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อกรณีที่มี หรือสงสัยว่ามีโรคทั้ง ๓ ชนิดเกิดขึ้น โดยแบ่งกลุ่มผู้มีหน้าที่ต้องแจ้งออกเป็น ๔ กรณี ได้แก่ กรณีที่ ๑ ให้เจ้าของ หรือผู้ครอบครองหรือแพทย์ผู้ทำการรักษาเป็นผู้แจ้ง กรณีที่ ๒ ถ้าพบที่สถานพยาบาลให้เจ้าของสถานพยาบาล เป็นผู้แจ้ง กรณีที่ ๓ ถ้าพบที่สถานที่ที่มีการชุมนุมหรือห้องปฏิบัติการ ให้เจ้าของหรือผู้รับผิดชอบสถานที่ชุมนุม หรือห้องปฏิบัติการเป็นผู้แจ้ง กรณีที่ ๔ เจ้าของหรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ซึ่งในกรณีนี้ฝ่าย เลขานุการเรียนขอความเห็นจากท่านอนุกรรมการว่า ควรมีการกำหนดให้ชัดหรือไม่ว่าสถานที่อื่นใดนั้นคือสถานที่ใดบ้าง

๑. บทอาศัยอำนาจ

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น ให้ชัดเจนและเหมาะสม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา ๗ (๑) และมาตรา ๓๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ โรคติดต่อแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๒. ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการแจ้ง ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย โรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวัง หรือโรคระบาดเกิดขึ้น พ.ศ.”

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ

๓. ข้อ ๒ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๔. ข้อ ๓ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดขึ้น และพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งเป็นข้าราชการสังกัดกรมควบคุมโรค ในราชการบริหารส่วนกลาง

(๑) เจ้าบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน

(๒) ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล

(๓) ผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว

(๔) เจ้าของ หรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานที่นั้น

การแจ้งตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้ดำเนินการภายในสามชั่วโมงนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว หรือที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์ตรวจพบว่าหรืออาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว แล้วแต่กรณี

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ข้อนี้มาจากข้อ ๑ เดิมตามร่างประกาศที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบในหลักการ ซึ่งได้กำหนดหน้าที่ให้บุคคลตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) มีหน้าที่ต้องแจ้งไปยังเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นหรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดขึ้น หรือพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคดังกล่าว ส่วนเรื่องระยะเวลาในการแจ้งนั้นยังคงตามเดิม คือ ๓ ชั่วโมงนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็น ทั้งนี้ ได้มีการปรับแก้ในส่วนของผู้แจ้งให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น โดยระบุในร่างประกาศฯ ว่าบุคคลตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) นั้นคือใคร อันเป็นไปตามที่คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้ให้คำแนะนำ

นางอนงนาฏ มโนภิรมย์ ผู้แทนสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า ตามข้อ ๓ (๑) (๒) (๓) และ (๔) ใช้คำว่า “โรคดังกล่าว” ควรระบุให้ชัดเจนหรือไม่ว่าโรคดังกล่าวนั้นคือ โรคติดต่ออันตราย

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า จากการประชุมคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขได้วางหลักการไว้ว่าให้คณะกรรมการด้านกฎหมายพิจารณากฎหมายโดยคำนึงถึงประเด็นสำคัญ ดังนี้ ๑. ต้องปฏิบัติได้จริง ๒. ต้องไม่สร้างความยุ่งยากหรือทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความสับสน ทั้งนี้ ในเรื่องนี้ท่านรัฐมนตรีได้มีข้อสังเกตว่า การกำหนดระยะเวลาการแจ้งไว้ที่ ๓ ชั่วโมงนั้น ถ้าเป็นกรณีที่เป็นพื้นที่กั้นดารห่างไกล เจ้าหน้าที่จะสามารถปฏิบัติได้จริงหรือไม่ ควรกำหนดข้อยกเว้นในเรื่องนี้ไว้หรือไม่

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา ชี้แจงว่า เหตุผลที่ได้กำหนดให้กรณีที่มีโรคติดต่ออันตรายต้องแจ้งภายใน ๓ ชั่วโมงนับแต่ได้มีการพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคดังกล่าว นั้น เพื่อให้เจ้าหน้าที่จะสามารถเข้าควบคุมโรคติดต่ออันตรายได้โดยเร็ว แต่ถ้าในเรื่องของโรคอื่นๆ ซึ่งไม่ได้เป็นโรคที่มีความร้ายแรงมากจะกำหนดข้อยกเว้นไว้ก็ได้ แต่ทางสำนักระบาดวิทยายืนยันว่าในส่วนของโรคติดต่ออันตรายนั้นขอให้คงไว้ที่ ๓ ชั่วโมงเช่นเดิม

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ตามที่ผู้แทนสำนักระบาดวิทยาได้ชี้แจงนั้นทำให้เข้าใจในเรื่องของความจำเป็นเร่งด่วนของการเข้าควบคุมโรค แต่ในเรื่องนี้ บุคคลที่จะถูกบังคับจะมีกลุ่มบุคคลตาม (๑) และ (๔) ซึ่งเป็นเจ้าบ้านและสถานประกอบการ ซึ่งในระยะเวลาเพียง ๓ ชั่วโมงบุคคลในกลุ่มนี้อาจไม่สามารถปฏิบัติตามที่กฎหมายกำหนดได้ ประกอบกับเรื่องนี้เกี่ยวข้องกับบทกำหนดโทษตามมาตรา ๕๔ จึงได้รับการสอบถามจากในพื้นที่ว่าในกรณีของเจ้าบ้านที่แจ้งไม่ทันจะต้องได้รับโทษด้วยหรือไม่

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า ในเรื่องนี้ต้องพิจารณาให้ตี เนื่องจากมีความเชื่อมโยงไปยังมาตรา ๕๔ ซึ่งมีใช้เป็นเพียงบทเร่งรัดให้ดำเนินการแต่เป็นบทกำหนดโทษ หากเขาดำเนินการไม่ทันก็อาจเป็นความผิดซึ่งต้องได้รับโทษด้วย

นางสาวบรรสรวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ในเรื่องนี้ถ้ามีเหตุผลที่จะมายืนยันกัน ก็สามารถกำหนดข้อยกเว้นลงไปได้ เพียงแต่ต้องกำหนดให้ชัดเจนว่าจะยกเว้นให้ใครบ้าง อย่างไรก็ตาม สำหรับเรื่องไหน อย่างในเรื่องนี้ถ้าเราจะยกเว้นให้ในเฉพาะกรณีของบ้านซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป แล้วแพทย์ผู้ทำการรักษา จะได้รับการยกเว้นด้วยหรือไม่

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า โดยส่วนมากแล้วการจะทราบได้ว่าป่วยด้วยโรคอะไรนั้นก็ต้องเมื่อได้รับการวินิจฉัยทางการแพทย์แล้ว ซึ่งโดยส่วนมากการวินิจฉัยนั้นจะเกิดขึ้นในโรงพยาบาล เจ้าบ้านมักจะยังไม่รู้ว่าตัวเองป่วยด้วยโรคอะไร อีกทั้งโรคติดต่ออันตรายเป็นโรคที่ต้องมีการตรวจสอบในห้องปฏิบัติการจึงจะทราบได้ว่าเป็นโรคอะไร ซึ่งห้องปฏิบัติการนั้นจะมีเฉพาะในโรงพยาบาลขนาดใหญ่เท่านั้น ดังนั้น จึงเป็นเรื่องยากที่แพทย์ทั่วไปจะวินิจฉัยว่าผู้ป่วยป่วยด้วยโรคติดต่ออันตราย

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักกระบาดวิทยา กล่าวว่า ในทางปฏิบัติเมื่อชาวบ้านรู้ว่าตัวเองป่วยก็จะถูกนำตัวไปที่โรงพยาบาล ดังนั้นเขาจะรู้ว่าตัวเองป่วยด้วยโรคติดต่ออันตรายก็ต่อเมื่อเขาได้ไปที่โรงพยาบาลแล้ว ดังนั้นกลุ่มคนที่จะได้ทำหน้าที่แจ้งก็จะกลุ่มโรงพยาบาลและห้องปฏิบัติการ

นางสาวบรรสรวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ในเรื่องนี้ก็ยังสามารถกำหนดข้อยกเว้นไว้ได้ เพียงแต่ให้คำนึงถึงพฤติการณ์ของกรณีนั้นว่าสามารถที่จะมาแจ้งได้ในเวลานั้นหรือไม่

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า หากเราจะยกเว้นไว้เฉพาะกลุ่ม (๑) นี้ ขอเรียนสอบถามอนุกรรมการทุกท่านว่าเห็นควรกำหนดระยะเวลาเป็นเท่าใด หากคนกลุ่มนี้ไม่สามารถแจ้งได้ภายใน ๓ ชั่วโมง

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า การจะได้รับโทษตามกรณีนี้ต้องเกิดจากเจตนาพิเศษ คือรู้ว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายแล้วไม่แจ้ง ดังนั้น ชาวบ้านทั่วไป หรือกำนันผู้ใหญ่บ้าน ไม่มีทางรู้ได้แน่ๆ ว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย ดังนั้น เมื่อขาดเจตนาพิเศษเพราะไม่ทราบว่าเป็นโรคติดต่ออันตรายจึงไม่มีความผิด

นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า ในกรณีตาม (๑) ถ้าไม่แจ้งเพราะไม่รู้ หรือวินิจฉัยไม่ได้ อันนี้ไม่มีความผิดแน่นอน ในกรณีที่ ๒ คือ รู้แล้วไม่แจ้งอาจเพราะอยู่ห่างไกลมาก ๆ เช่น ผมเป็นแพทย์และขาดอุปกรณ์ในการสื่อสาร และอีกกรณีที่เป็นไปได้คือ กรณีที่ผู้ป่วยหนีออกมาซ่อนตัวแล้วเจ้าของบ้านไม่แจ้งเจ้าหน้าที่ ซึ่งจากประสบการณ์ในกรณี MERS หรือ Ebola ก็พบกรณีเช่นนี้

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักกระบาดวิทยา กล่าวว่า อีกกรณีที่อาจเป็นไปได้คือ เมื่อรัฐมนตรีได้ประกาศเขตติดโรคในต่างประเทศแล้วมีคนจากพื้นที่นั้นมาพักอยู่ตามโรงแรมในประเทศไทย เห็นว่ากรณีเช่นนี้ทางโรงแรมจะต้องแจ้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อถ้ามีคนจากประเทศนั้นมาพักอยู่ที่โรงแรมโดยเร่งด่วน จึงเห็นควรคงไว้ที่ ๓ ชั่วโมง

นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า ในกรณีที่ผู้ป่วยที่หนีออกมาแล้วไปหลบอยู่ที่บ้านญาติหรือบ้านเพื่อน แต่ญาติหรือเพื่อนไม่ยอมแจ้งเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อเพราะต้องการช่วยเหลือผู้ป่วยนั้น ในกรณีเช่นนี้เห็นว่าเป็นความผิดอยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องกำหนดข้อยกเว้นอะไร

นางสาวบรรสรวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า จากข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของทุกท่าน จะพบว่ามีการรู้แล้วไม่แจ้ง และกรณีรู้แล้วแต่แจ้งไม่ได้ ซึ่งในส่วนกรณีรู้แล้วแต่แจ้งไม่ได้เพราะมีเหตุจำเป็นนั้นจะอย่างไร

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า ในกรณีที่อยู่แล้วแจ้งไม่ได้ เช่น ไม่มีเครื่องมือสื่อสาร อยู่ในที่กันดาร เป็นต้น เหล่านี้มันขาดเจตนาพิเศษอยู่แล้ว เพราะในเรื่องนี้จะเป็นความผิดได้ก็เฉพาะในกรณีที่เกิดวินหรือเพิกเฉยเท่านั้น

นายปัญญา ไบทอง ผู้แทนกลุ่มหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ในเรื่องนี้เรากำลังวินิจฉัยแทนศาล เพราะว่ากฎหมายอาญานั้นต้องตีความโดยเคร่งครัด แต่สิ่งที่น่าเป็นห่วงคือกลุ่ม (๑) และ (๔) ที่ไม่ใช่ผู้ที่อยู่ในแวดวงวิชาชีพ เมื่อกฎหมายกำหนดว่าการแจ้งนั้นต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อที่สังกัดส่วนราชการในส่วนกลาง จึงอาจไม่ทราบว่าควรจะต้องไปแจ้งที่ใคร ดังนั้น เห็นควรให้กำหนดเป็นค่ากลางๆ เช่น แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ก็ได้ เป็นต้น ในส่วนของระยะเวลาการแจ้งในกรณีนี้พบผู้ที่เป็นโรคนั้น หากเขาไม่รู้ว่าแจ้งแล้วไม่แจ้ง ก็ถือว่าขาดองค์ประกอบ แต่ในกรณีที่มีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคนั้น เป็นกรณีที่ไม่ชัดเจนเนื่องจากแค่เพียงสงสัยก็ต้องแจ้ง ดังนั้น จึงอาจมีปัญหาหากมีเหตุสงสัยว่าเป็นแล้วเขาไม่แจ้ง หรือแจ้งไม่ทันภายใน ๓ ชั่วโมง

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ในส่วนของพื้นที่กันดารเป็นพื้นที่ที่โรคเหล่านี้เข้าไม่ถึง จึงไม่ค่อยน่าเป็นห่วง ที่น่าเป็นห่วงคือในเขตเมือง หากเขาไม่แจ้งในทันทีหรือด้วยความรวดเร็วโรคเหล่านี้จะแพร่กระจายไปเร็ว

นางสาวบวรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า เห็นด้วยกับความเห็นของผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวง ที่จะให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่ ซึ่งโดยกฎหมายก็สามารถทำได้ ส่วนประเด็นการกำหนดข้อยกเว้นกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่ไม่สามารถดำเนินการได้ภายในเวลาที่กำหนด โดยส่วนตัวคิดว่าอย่างไรก็ตามต้องมี ดังนั้นถ้าเราไม่กำหนดไว้ให้ เขาก็ต้องได้รับโทษ

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เสนอว่า ทางออกที่ยืดหยุ่นคือแทนที่จะแจ้งกรมควบคุมโรคโดยตรง วิธีการแจ้งอาจแจ้งเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือเจ้าหน้าที่อื่น ๆ ของรัฐ แล้วให้เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองนั้นแจ้งมายังกรมควบคุมโรค ที่ผ่านมากรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจะใช้วิธีการขอความร่วมมือ และเห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องของฝ่ายบริหารมิใช่เป็นเรื่องกฎหมาย และเราดำเนินการไปเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน เช่น ประชาชนแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว ไม่ว่าจะแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐคนไหน ก็ถือว่าได้มีการแจ้งโดยชอบแล้ว

นายปัญญา ไบทอง ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า เห็นด้วยที่ว่าประชาชนไม่ค่อยรู้จักเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ ถ้าไม่มีการลงพื้นที่ ประชาชนจะรู้จักเฉพาะคนที่ลงพื้นที่อย่างไรก็ดี มาตรา ๓๑ กำหนดให้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ เราจะเขียนได้หรือไม่ว่าให้ประชาชนสามารถแจ้งเจ้าหน้าที่ของรัฐคนอื่น แล้วให้คนนั้นมาแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า เรากำหนดให้แจ้งภายใน ๓ ชั่วโมง แต่ทางปฏิบัติก็ควรแจ้งทันที และส่วนใหญ่ก็สามารถดำเนินการแจ้งได้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ฝ่ายเลขานุการขอรับไปปรับถ้อยคำ หากเป็นกรณีที่ผู้ที่อยู่ในบังคับไม่อยู่ในวิสัยหรือพฤติการณ์ที่จะแจ้งได้ ก็ให้แจ้งทันทีนับแต่พบผู้ที่เป็นโรคติดต่ออันตราย แต่อย่างไรก็ตามต้องแจ้งภายในระยะเวลาที่กำหนดนี้ ส่วนประเด็นเกี่ยวกับสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติพิจารณาแล้วมีความเห็นว่า “สถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด” เป็นคำที่มีความหมายกว้าง และควรต้องกำหนดไว้ชัดเจนเลยหรือไม่ว่าสถานที่ใดบ้างต้องอยู่ในบังคับของเรื่องการแจ้งนี้

เพื่อให้...

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการนำไปปฏิบัติ อีกทั้ง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นที่ไม่จำเป็นต้องออกเป็นฉบับเดียว ดังนั้น เราควรกำหนดไว้เลยหรือไม่ว่าสถานประกอบการใดบ้างที่อยู่ในบังคับเรื่องการแจ้ง เช่น สถานที่อื่นใด คือ โรงงาน เพราะถ้าเขียนไว้แค่นี้ เห็นว่าเป็นคำที่กว้างเกินไป ไม่รู้ว่าสถานที่ใดบ้างที่ตกอยู่ในบังคับที่จะต้องมีการแจ้ง จึงขอความเห็นจากที่ประชุมต่อกรณีดังกล่าว

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา กล่าวว่า เนื่องจากโรคติดต่ออันตรายคงไม่ได้เกิดขึ้นเองในประเทศไทย แต่เป็นกรณีโรคดังกล่าวเกิดขึ้นในต่างประเทศ ยกตัวอย่างเช่น เมื่อรัฐมนตรีประกาศให้ประเทศไต้หวันเป็นเขตติดโรคติดต่อไวรัสอีโบล่า แล้วบุคคลในประเทศนั้นขึ้นเครื่องบินมาประเทศไทยและมาพักอยู่ในประเทศไทย เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบจะติดตามว่าเขาพักโรงแรมใด และหากมีการเดินทางไปต่างจังหวัด เขามีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่ว่าพักอยู่ที่ใด เจ้าหน้าที่จากส่วนกลางก็จะประสานไปยังเจ้าหน้าที่ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดที่อยู่ในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบ เพื่อให้ลงพื้นที่ไปตรวจสอบ และร่างประกาศฉบับนี้ถูกออกแบบมาเพื่อใช้บังคับกับสถานที่ เช่น โรงแรม หรือที่พักในลักษณะอื่นๆ หรือโรงงานที่ก่อให้เกิดโรค ส่วนสถานที่อื่นนอกเหนือไปจากนี้ ในทางปฏิบัติยังไม่มีกรณีเกิดขึ้น

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สอบถามว่า สถานที่อื่นใดมีที่ใดบ้าง หมายถึงที่ชุมนุมชน เช่น โรงเรียน ตลาดนัด ด้วยหรือไม่

นางสาวบรรจงพรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า เจตนารมณ์ตอนร่างกฎหมายที่กำหนดเป็นคำกว้างๆ เอาไว้ ก็เพื่อหากเกิดเหตุในสถานที่อื่น เช่น วัด ซึ่งมีใช้สถานที่ตาม (๑) - (๓) เมื่อเกิดโรคขึ้นในวัด เจ้าหน้าที่ก็สามารถเข้าไปดำเนินการในสถานที่ดังกล่าวได้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า เจตนารมณ์ตอนร่างกฎหมายก็มีความเห็นเช่นนั้น จึงได้กำหนดเป็นคำกว้างๆ ไว้ในมาตรา ๓๑ นี้ เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้ เพราะหากเกิดโรคในสถานที่อื่นๆ นอกจากที่ระบุในมาตรา ๓๑ (๑) - (๓) ก็สามารถนำอนุมาตรา (๔) ไปตีความรวมถึงสถานที่นั้นๆ ได้ แต่เมื่อจะนำมาใช้บังคับจริงกลับเกิดปัญหาว่าเราจะตีความหรือกำหนดว่าสถานที่อื่นๆ หมายความว่าสถานที่ใดบ้าง ในชั้นคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติจึงฝากประเด็นมาว่าในร่างประกาศนี้ให้กำหนดไปเลยว่าคำว่า “สถานที่อื่นใด” หมายถึงสถานที่ใดบ้าง เพื่อให้เกิดความชัดเจนและไม่เกิดปัญหาในการปฏิบัติ

นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า โรคติดต่อเกิดขึ้นได้ทั้งจากสัตว์สู่คนและจากคนสู่คน บางครั้งการติดต่อของโรคอาจจะเกิดขึ้นในห้างสรรพสินค้า โรงงาน โรงแรม วัด โรงเรียน เกิดจากไก่ที่อยู่ในโรงเลี้ยง เป็นต้น

นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ สอบถามว่า เจตนารมณ์ที่จะใช้บังคับ คือบังคับกับสถานที่ใดก็ได้ที่เกิดโรคขึ้นใช่หรือไม่

นางสาวบรรจงพรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ชี้แจงว่า ใช้บังคับเฉพาะกับสถานที่ที่มีเจ้าของหรือผู้ประกอบการดูแลเท่านั้น คือเราจะกำหนดสถานที่ใดก็ได้ แต่สถานที่นั้นต้องมีเจ้าของหรือผู้ประกอบการดูแล เพื่อให้เจ้าของหรือผู้ประกอบการดูแลนั้นแจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ในชั้นคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีประเด็นว่า กรณีสถานที่อื่นใด เจ้าของหรือผู้ประกอบการจะรู้ได้อย่างไรว่ามีหน้าที่ต้องแจ้ง เพราะคำว่า “สถานที่อื่นใด” เป็นข้อความที่ไม่ชัดเจนเหมือนคำว่าบ้าน สถานพยาบาล สถานที่ชั้นสูง ดังนั้น จึงควรแก้ไขโดยกำหนดไว้ให้ชัดเจน เพื่อไม่ให้มีปัญหาในการตีความและป้องกันการใช้ดุลพินิจที่ไม่ชอบของเจ้าหน้าที่จนเกิดปัญหาในทางปฏิบัติ เช่น อาจจะมีการโต้แย้งว่ากฎหมายเราเขียนไม่ชัดเจน แล้วจะมาบอกว่าเขาไม่แจ้งไม่ปฏิบัติตามกฎหมายไม่ได้ เป็นต้น

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า เราทำเป็นหนังสือแจ้งเวียน ให้เจ้าหน้าที่ทราบได้หรือไม่ เช่น แจ้งต่อเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ทราบว่าสถานที่ใดบ้างตกอยู่ในบังคับของ ร่างประกาศฉบับนี้ กล่าวคือ แจ้งเวียนเป็นกรณีฯ ไป หรือแจ้งเวียนให้ถือปฏิบัติเป็นครั้งๆ ไป เป็นต้น

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ในทางปฏิบัติ เมื่อมีโรคเกิดขึ้น ส่วนมาก ก็จะพบหรือรู้ว่ามีโรคเกิดขึ้นเมื่อมาถึงโรงพยาบาล และหากเกิดการระบาดของโรคมกฟิดปกติ การระบาด ดังกล่าวก็จะเป็นข่าวและประชาชนทั่วไปก็ต้องทราบ เจ้าของสถานที่ต่างๆ ก็ต้องทราบแล้วว่ามีการระบาดของโรค ในพื้นที่ใดบ้าง ประเด็นจึงไม่ได้อยู่ที่ว่าเขาไม่ทราบว่ามีการระบาดเกิดขึ้น แต่ประเด็นอยู่ที่ว่าเขาทราบแล้วแต่เขาปกปิด ไม่แจ้งมากกว่า เพราะถ้าเขาไม่ทราบ เขาก็ไม่ผิดอยู่แล้ว และในทางปฏิบัติ โรคมีโอกาสเกิดขึ้นในสถานที่อื่นๆ ได้น้อย แต่อย่างไรก็ควรกำหนดไว้เพื่อให้คลุมถึงสถานที่อื่นด้วย

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เสนอว่า ควรใช้วิธีแจ้งเวียน เช่น ถ้าเกิดโรคขึ้นในวัด เจ้าหน้าที่ก็เข้าไปดำเนินการในวัด เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จก็เก็บเป็นกรณีศึกษา แล้วแจ้งเวียน เป็นหนังสือให้เจ้าหน้าที่ทราบและใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ

นายปัญญา ใบทอง ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า จากการประชุม ในชั้นพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ในกฎหมายของหลายหน่วยงานพบว่า สถานที่ใดๆ ที่มี เจ้าของหรือผู้ควบคุม เจ้าหน้าที่สามารถเข้าไปดำเนินการตามกฎหมายได้ เช่น วัด พิพิธภัณฑสถาน หรือกรณี สถานที่ราชการ ผู้ที่มีหน้าที่แจ้งก็จะเป็นปลัดกระทรวงสาธารณสุขหรืออธิบดีกรมควบคุมโรค ซึ่งแม้จะไม่ใช่เจ้าของ ก็อาจจะเป็นผู้ที่ควบคุมดูแลสถานที่ดังกล่าว หรือสถานที่ที่เป็นองค์การของรัฐอื่นก็อาจจะเป็นผู้บังคับบัญชาของ สถานที่นั้นๆ ที่มีหน้าที่แจ้ง แต่อย่างไรก็ต้องเป็นสถานที่ที่สามารถเข้าไปได้ และเมื่อได้ดำเนินการในสถานที่ต่างๆ จนเป็นกรณีที่มีความชัดเจนแล้ว ก็ให้แจ้งเวียนเพื่อทำความเข้าใจ หรือตอบข้อหารือเป็นกรณีฯ ไป

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า เขตมณฑลทหาร หรือ ค่ายทหาร กระทรวงกลาโหม เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปหรือไม่ แต่ถ้าตีความตามมาตรานี้เห็นว่าเข้าไปได้

นายแพทย์สุเทพ เพชรหมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า ในทางปฏิบัติโดยทั่วไป เมื่อมีคนป่วยหนัก วิญญาณทั่วไปก็ต้องพาไปโรงพยาบาล เขาก็ต้องทราบอยู่แล้วว่ามีโรคเกิดขึ้น เว้นแต่มีเจตนาที่จะปกปิดไม่แจ้ง

นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า เมื่อเกิดโรคขึ้น เจ้าหน้าที่ก็จะทำการ ควบคุมโรค เช่น ที่ผ่านมามีโรคติดต่อเกิดขึ้น เจ้าหน้าที่ก็จะใช้มาตรการตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ การเข้าไปในเขตมณฑลทหารสามารถเข้าไปได้ แต่ต้องขออนุญาตเป็นกรณีพิเศษ และอาจจะต้องใช้ มาตรการตามกฎหมายของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งจะมีการกำหนดว่าเป็นภัยระดับใด เช่น เป็นภัย ระดับ ๑ ระดับ ๒ หรือระดับ ๓ และควรดำเนินการกับภัยระดับต่างๆ อย่างไร เป็นต้น

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า เนื่องจากหน่วยงานของทหารเป็นหน่วยงาน พิเศษ กรมควบคุมโรคต้องเข้าไปพูดคุยและทำความเข้าใจ โดยขออนุญาตเป็นการเฉพาะตามความเห็นของผู้แทน สำนักโรคติดต่อทั่วไป

นายปัญญา ใบทอง ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ที่ผ่านมามีการ ออกกฎหมายของกรมควบคุมโรค เช่น ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีที่ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุม เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งได้กำหนดให้พื้นที่ต่างๆ อยู่ในบังคับของประกาศนี้ ตามกฎหมายนี้เจ้าหน้าที่ ก็สามารถเข้าไปได้หมด แต่เราต้องอธิบายและสื่อสารกับเจ้าของพื้นที่ให้เข้าใจว่าเราดำเนินการโดยอาศัยอำนาจ ตามกฎหมาย

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า จะนำเรื่องนี้ไปดำเนินการออกเป็นคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งในคู่มือจะมีรายละเอียดโดยขยายความให้ผู้ที่เป็นเจ้าของ ผู้ดูแล หรือผู้ที่อยู่ในสถานทีนั้น รวมถึงประชาชน เพื่อให้เกิดความเข้าใจ และสามารถปฏิบัติตามกฎหมายได้อย่างถูกต้อง

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค สอบถามว่า ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นกฎหมายเดิมมีแนวทางอย่างไรบ้าง และที่เรากำหนดในร่างนี้ มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า ตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ มีเฉพาะตามข้อ ๓ (๑) - (๓) ส่วนในข้อ ๓ (๔) “เจ้าของ หรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานทีนั้น” เป็นหลักการใหม่ที่ปรากฏเฉพาะในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ฝ่ายเลขานุการขอรับความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของอนุกรรมการไปปรับถ้อยคำ และจะนำเสนอที่ประชุมในครั้งต่อไป

มติที่ประชุม มอบฝ่ายเลขานุการปรับถ้อยคำตามความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุม

๕. ข้อ ๔ ในกรณีที่มีโรคระบาดเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดขึ้น และพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในพื้นที่นั้น

(๑) เจ้าบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน

(๒) ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล

(๓) ผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว

(๔) เจ้าของ หรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานทีนั้น

การแจ้งตาม (๑) (๒) (๓) หรือ (๔) ให้ดำเนินการภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว หรือที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์ตรวจพบว่ามีหรืออาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว แล้วแต่กรณี

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า หลักการตามข้อ ๔ จะคล้ายกับข้อ ๓ เรื่องโรคติดต่ออันตราย แต่ต่างกันตรงระยะเวลาในการแจ้ง โดยข้อ ๔ กำหนดให้แจ้งภายใน ๒๔ ชั่วโมง

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๖. ข้อ ๕ ในกรณีที่มีโรคติดต่อที่ต้องเฝ้าระวังเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดขึ้นหรือเมื่อได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์แล้วตรวจพบว่ามีหรืออาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว และพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว หรือเมื่อได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการสัตวแพทย์แล้วตรวจพบว่ามีหรืออาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

(๑) ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล

(๒) ผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว

การแจ้งตาม (๑) หรือ (๒) ให้ดำเนินการภายในเจ็ดวันนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว หรือที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการแพทย์ตรวจพบว่า มีหรืออาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามแบบและมาตรฐานชุดข้อมูลที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนด

นางสาวอังคณา บริสุทธิ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า กรณีนี้เป็นเรื่องโรคติดต่ที่ต้องเฝ้าระวัง ซึ่งมีทั้งหมด ๕๗ โรค ในชั้นคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติมีประเด็นว่าจะรายงานทั้งหมด ๕๗ โรค หรือทั้ง ๔ กลุ่มโรคหรือไม่ เพราะประชาชนไม่รู้ว่ามีโรคอะไรบ้าง ก็จะเกิดปัญหาในการรายงาน และความรุนแรงของการระบาดของแต่ละโรคมีความแตกต่างกัน วิธีการในการรายงานคือ เมื่อได้รับแจ้งว่ามีโรคติดต่ที่ต้องเฝ้าระวังเกิดขึ้น คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดจะต้องแจ้งต่อกรมควบคุมโรคภายใน ๗ วัน เมื่อกรมควบคุมโรคได้รับข้อมูลแล้ว กรมควบคุมโรคก็จะพิจารณาว่าควรดำเนินการอย่างไรให้เหมาะสมกับสภาวะการณ์ของโรค ซึ่งข้อนี้จะเป็นการตัดกลุ่มเจ้าบ้านออก ส่วนสาเหตุที่ต้องแจ้งไปที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดเพราะเนื่องจากการส่งข้อมูลตามข้อนี้จะมีแบบฟอร์มที่ใช้เป็นประจำอยู่แล้ว โดยจะมีการรายงานโรคตามแบบฟอร์มในทุกๆ ๗ วัน โดยจะรวมศูนย์ข้อมูลที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด หรือสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นเรื่องที่ ๒ หน่วยงานนี้ต้องดำเนินการอยู่แล้ว

นางสาวบรรจงวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เสนอให้ตัดคำว่า “หรือเมื่อได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการแพทย์แล้วตรวจพบว่า มีหรืออาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว” ในบรรทัดที่ ๒ ออก เพราะเป็นประโยคซ้ำกันกับข้อความในข้อ ๕ (๒)

มติที่ประชุม เห็นควรให้แก้ไข โดยให้ใช้ข้อความดังต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ในกรณีที่มีโรคติดต่ที่ต้องเฝ้าระวังเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดขึ้นหรือเมื่อได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการแพทย์แล้วตรวจพบว่า มีหรืออาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว และพบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร แล้วแต่กรณี

(๑) ผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ในกรณีที่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว เกิดขึ้นในสถานพยาบาล

(๒) ผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ในกรณีที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว

การแจ้งตาม (๑) หรือ (๒) ให้ดำเนินการภายในเจ็ดวันนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว หรือที่ได้มีการชันสูตรทางการแพทย์หรือทางการแพทย์ตรวจพบว่า มีหรืออาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามแบบและมาตรฐานชุดข้อมูลที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนด”

๗. ข้อ ๖ การแจ้งตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ ให้ดำเนินการตามวิธีการหนึ่งวิธีการใด ดังต่อไปนี้

(๑) แจ้งโดยตรงต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ

(๒) แจ้งทางโทรศัพท์

(๓) แจ้งทางโทรสาร

(๔) แจ้งเป็นหนังสือ

(๕) แจ้งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์

(๖) วิธีการอื่นใดที่อธิบดีกรมควบคุมโรคประกาศกำหนดเพิ่มเติม

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ข้อ ๖ เป็นเรื่องช่องทางการแจ้ง โดยกำหนดวิธีการที่หลากหลาย คือสามารถใช้วิธีการใดวิธีการหนึ่งก็ได้ เพื่อเปิดช่องให้สามารถแจ้งได้หลายทางและหลากหลายวิธี

นายวชิร รักขิตตธรรม ผู้แทนกรมบัญชีกลาง สอบถามว่า เหตุใดต้องกำหนดวิธีการในการแจ้งไว้ เพราะเจตนาธรรมคือต้องการให้ผู้แจ้งมีหน้าที่แจ้งเมื่อเกิดโรคขึ้นในพื้นที่ที่เขารับผิดชอบ แต่เขาจะแจ้งอย่างไรก็อาจจะสามารถดำเนินการได้ เพียงแค่ต้องการผลว่าผู้แจ้งสามารถแจ้งได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้เท่านั้น จึงเห็นว่าไม่จำเป็นต้องกำหนดวิธีการแจ้งไว้ เพราะถึงแม้ไม่กำหนดวิธีการไว้ก็สามารถแจ้งได้อยู่แล้ว และน่าจะเป็นประโยชน์และสะดวกแก่ผู้ปฏิบัติมากกว่า เช่น เขาสามารถแจ้งทางไลน์ (Line) ทางโทรศัพท์ หรือวิธีการใด ๆ ก็ได้ที่เขาสามารถทำได้ หรือเจ้าหน้าที่ของกรมควบคุมโรคใช้วิธีการติดต่อทางไลน์ (Line) อยู่แล้ว และมีการแจ้งข้อมูลนี้ทางไลน์ (Line) ก็ถือเป็นการแจ้งแล้ว อย่างนี้การปฏิบัติน่าจะคล่องตัวมากกว่า และวิธีการแจ้งก็อาจเปลี่ยนแปลงได้

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า เหตุผลที่ระบุวิธีการแจ้งไว้ ก็เพื่อให้ผู้ปฏิบัติได้เห็นช่องทางการแจ้ง ถ้าเขียนระบุให้แจ้งทางไลน์ (Line) แต่ต่อมาไม่มีการใช้ไลน์ (Line) แล้ว อย่างนี้ก็จะก่อให้เกิดปัญหาได้ ดังนั้นจึงได้กำหนดให้มีข้อ ๖ (๖) ขึ้นมา เพื่อมีวิธีการหรือช่องทางการแจ้งที่เกิดขึ้นใหม่ ก็สามารถกำหนดเพิ่มได้ เหตุผลอีกประการคือ เพื่อให้ประชาชนทราบว่า การแจ้งมีวิธีการที่หลากหลาย และขอสอบถามที่ประชุมว่ามีตัวอย่างเรื่องวิธีการแจ้งในกฎหมายอื่นหรือไม่

นายปัญญา ไบทอง ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ที่ผ่านมามีไม่ค่อยมีกฎหมายรูปแบบนี้ ถ้าจะมีการแจ้ง ก็จะทำเป็นหนังสือ

นางสาวบวรสวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เห็นว่าสามารถเขียนระบุวิธีการแจ้งได้ตามที่ฝ่ายเลขานุการเสนอมา

นายพิสิษฐ์ วงศ์เชียรธนา ผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กล่าวว่า เห็นด้วยที่จะกำหนดวิธีการแจ้งไว้ แต่ควรเขียนไว้ว่าแจ้งกับใคร แจ้งที่ไหน และถ้าแจ้งผ่านอุปกรณ์ต้องแจ้งอย่างไร เพื่อให้เกิดความชัดเจน

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า ในคู่มือสำหรับประชาชนที่จะดำเนินการตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ทางกรมควบคุมโรคจะระบุรายละเอียดตามข้อเสนอของผู้แทนกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เช่น วิธีการแจ้ง แจ้งต่อใคร แจ้งที่ไหน เพื่อให้ประชาชนเกิดความเข้าใจ และคู่มือดังกล่าว รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเห็นควรให้มีรายละเอียด เช่น ในคู่มือสำหรับประชาชนให้ระบุตั้งแต่ชื่อ หน่วยงาน เบอร์โทรศัพท์ และข้อมูลอื่นๆ ที่สามารถติดต่อได้ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกระดับและทุกหน่วยงาน โดยต้องมีข้อมูลทั้งหมด แม้แต่ระดับผู้บริหารก็ต้องมีข้อมูลที่สามารถติดต่อได้ เช่น ผู้บริหารระดับกรมและผู้บริหารระดับกระทรวง เป็นต้น

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๘. ข้อ ๗ ในกรณีที่มีการแจ้งโดยตรงต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามข้อ ๖ (๑) หรือการแจ้งทางโทรศัพท์ตามข้อ ๖ (๒) ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อบันทึกข้อมูลไว้ตามแบบและมาตรฐานชุดข้อมูลที่อธิบดีกรมควบคุมโรคประกาศกำหนด

การแจ้งทางโทรสารตามข้อ ๖ (๓) การแจ้งเป็นหนังสือตามข้อ ๖ (๔) หรือการแจ้งด้วยวิธีการอื่นใดตามข้อ ๖ (๖) ให้เป็นไปตามแบบและมาตรฐานชุดข้อมูลที่อธิบดีกรมควบคุมโรคประกาศกำหนด

การแจ้งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ตามข้อ ๖ (๕) ให้บุคคลตามข้อ ๓ ข้อ ๔ และข้อ ๕ แจ้งไปที่เลขหมายไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ที่อธิบดีกรมควบคุมโรคประกาศกำหนด ทั้งนี้ ตามแบบและมาตรฐานชุดข้อมูลที่อธิบดีกรมควบคุมโรคประกาศกำหนด

ให้อธิบดี...

ให้อธิบดีกรมควบคุมโรคจัดทำและเผยแพร่คู่มือเพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสาม

นางสาวบรรจงพรศักดิ์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอบถามว่า ทางปฏิบัติเราดำเนินการอย่างไรบ้าง

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา ชี้แจงว่า ทางปฏิบัติจะมีแบบรายงานโรคที่เจ้าหน้าที่ใช้กรอกข้อมูลกันอยู่แล้ว

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ในคู่มือสำหรับประชาชนที่กรมควบคุมโรคต้องดำเนินการ จะต้องดูในรายละเอียดอีกทีว่าจะระบุให้ละเอียดแค่ไหนอย่างไร โดยจะจัดทำคู่มือนี้ให้เร็วที่สุด

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๘. ข้อ ๘ ในกรณีที่บุคคลตามข้อ ๓ ข้อ ๔ หรือข้อ ๕ แจ้งต่อเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อตามวิธีการที่กำหนดไว้ในข้อ ๖ อย่างน้อยให้มีรายละเอียด ดังนี้

(๑) ในกรณีผู้แจ้งเป็นเจ้าของบ้านหรือผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ให้แจ้งชื่อและที่อยู่ของตน ความสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว ชื่อ อายุ เพศ สัญชาติ ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย สถานที่ที่ผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วยพักอาศัยอยู่ วันที่เริ่มป่วยและอาการสำคัญของผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้แจ้งเป็นแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล ให้แจ้งการวินิจฉัยโรคขั้นต้น ประเภทผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย และผลการรักษาเพิ่มเติมด้วย

(๒) ในกรณีผู้แจ้งเป็นผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาล ให้แจ้งชื่อ ที่อยู่ และสถานที่ทำงานของตน ชื่อ อายุ เพศ สัญชาติ ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย สถานที่ที่ผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย พักอาศัยอยู่ วันที่เริ่มป่วย วันแรกรับไว้รักษา การวินิจฉัยโรคขั้นต้น ประเภทผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย อาการสำคัญของผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย และผลการรักษา

(๓) ในกรณีผู้แจ้งเป็นผู้ทำการชันสูตรหรือผู้รับผิดชอบในสถานที่ที่ได้มีการชันสูตร ให้แจ้งชื่อ ที่อยู่ และสถานที่ทำงานของตน ชื่อ อายุ เพศ สัญชาติ ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย ชื่อ ที่อยู่ และสถานที่ทำงานของผู้ส่งวัตถุตัวอย่าง การวินิจฉัยโรคขั้นต้น และผลการชันสูตร

(๔) ในกรณีผู้แจ้งเป็นเจ้าของหรือผู้ควบคุมสถานประกอบการหรือสถานที่อื่นใด ให้แจ้งชื่อ ที่อยู่ และสถานที่ทำงานของตน ความสัมพันธ์กับผู้ที่เป็นหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าเป็นโรคติดต่อดังกล่าว ชื่อ อายุ เพศ สัญชาติ ที่อยู่ปัจจุบันของผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย และอาการสำคัญของผู้ป่วยหรือผู้มีความเสี่ยงว่าป่วย

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า รายละเอียดในการแจ้งตามข้อนี้เอามาจากกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๒๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งเป็นหลักการเดิมที่ใช้กันอยู่แล้ว โดยได้ปรับถ้อยคำให้ชัดเจนขึ้นเท่านั้น

นางสาวบรรจงพรศักดิ์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เสนอว่า การร่างกฎหมาย เช่น การจัดรูปแบบ การใช้ถ้อยคำหรือข้อความ ควรใช้ให้เหมือนกันทั้งฉบับ

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๘.๒ ร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสอบสวนโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด พ.ศ.

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ที่มาของร่างประกาศฉบับนี้มาจากมาตรา ๗ และมาตรา ๓๔ คือการที่เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อจะเข้าไปดำเนินการใดๆ เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่ออาจต้องเข้าไปสอบสวนโรคด้วย ทั้งนี้ คณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติได้ให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างประกาศฉบับนี้และมอบหมายให้คณะอนุกรรมการด้านกฎหมายพิจารณาให้ความเห็นชอบในรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

๑. ชื่อร่าง...

๑. ชื่อร่าง

“ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการสอบสวนโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาด พ.ศ.”

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๒. บทอาศัยอำนาจ

“อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ มาตรา ๗ (๒) และมาตรา ๓๔ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการโรคติดต่อแห่งชาติ จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้”

มติที่ประชุม เห็นชอบ

๓. ข้อ ๑ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมโรคติดต่ออันตรายและโรคระบาดให้ได้โดยเร็ว เมื่อเกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดหรือมีเหตุสงสัยว่าได้เกิดโรคติดต่ออันตรายหรือโรคระบาดในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในเขตพื้นที่นั้นร่วมกับหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อดำเนินการ ดังนี้

(๑) กรณีโรคติดต่ออันตราย ให้ดำเนินการสอบสวนโรคภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย

(๒) กรณีโรคระบาด ให้ดำเนินการสอบสวนโรคภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคระบาด

ในการดำเนินการสอบสวนโรคตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อร่วมกับหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อดำเนินการสอบสวนโรคต่อเนื่องไปจนกว่าสภาวะการณ์ของโรคนั้นๆ จะสงบลงหรือสถานการณ์กลับคืนสู่ภาวะปกติ

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า หลักการของข้อนี้จะสอดคล้องกับการจัดตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อ ซึ่งการตั้งหน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อจะตั้งกี่คน ตั้งใครบ้าง มาตรา ๓๖ ได้กำหนดไว้ว่า หน่วยปฏิบัติการควบคุมโรคติดต่อต้องมีเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อหนึ่งคน เจ้าหน้าที่ทางการแพทย์และการสาธารณสุขสองคน และอาจแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น เจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือหน่วยงานภาคเอกชนก็ได้ ในกรณีโรคติดต่ออันตรายต้องสอบสวนภายใน ๖ ชั่วโมง โรคระบาดต้องสอบสวนภายใน ๑๒ ชั่วโมง

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา กล่าวว่า การเข้าดำเนินการสอบสวนโรคต้องมีการเตรียมตัวหรือเตรียมอุปกรณ์ในการสอบสวนโรค และการใส่ชุด Personal Protective Equipment (PPE) เพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคและป้องกันการติดเชื้อโรคของเจ้าหน้าที่ผู้ทำการสอบสวนโรค จึงขอขยายระยะเวลาจาก ๖ ชั่วโมง เป็น ๑๒ ชั่วโมง

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า การขยายระยะเวลาดังกล่าวเพื่อให้เวลาในการเตรียมทีมสอบสวนโรค จะเป็นการใช้เวลานานเกินไปหรือไม่

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา ชี้แจงว่า เดิมเรากำหนดไว้ที่ ๖ ชั่วโมง แต่ในทางปฏิบัติเราต้องเตรียมตัว ชุด และอุปกรณ์ในการสอบสวนโรค และต้องเผื่อระยะเวลาในการเดินทางไปยังพื้นที่ที่ต้องสอบสวนโรคด้วย และเพื่อความปลอดภัย ส่วนใหญ่เจ้าหน้าที่ส่วนกลางจะเป็นผู้ดำเนินการ พื้นที่จะไม่เข้าไปดำเนินการเอง เพราะไม่ได้เข้าร่วมอบรมหรือไม่เคยซ้อมสวมชุดหรือซ้อมถอดชุด Personal Protective Equipment (PPE) และไม่ได้ซ้อมเก็บสิ่งส่งตรวจ จึงไม่มีความชำนาญในการสอบสวนโรคติดต่ออันตราย

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า เจ้าหน้าที่ในพื้นที่อาจไม่มีความชำนาญในการสอบสวนโรคติดต่ออันตราย แต่ระยะเวลา ๑๒ ชั่วโมง อาจจะนานเกินไป ซึ่งจริงๆ อาจจะทำการสอบสวนโรคได้เร็วกว่านี้

นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป กล่าวว่า ในทางปฏิบัติเราต้องทำการสอบสวนโรคติดต่ออันตรายโดยเร็วที่สุด และเห็นว่าไม่จำเป็นต้องเขียนกำหนดเวลาเอาไว้ หรือถ้าจะระบุเวลา ก็ควรกำหนดเวลาไว้ที่ ๖ ชั่วโมงในการเตรียมทีม และในบางกรณี ทีมระดับพื้นที่ก็ควรลงไปดำเนินการสอบสวนโรคได้ด้วย

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักกระบาดวิทยา กล่าวว่า เห็นด้วยหากที่ประชุมเห็นว่าควรใช้เวลา ๖ ชั่วโมง แต่ไม่ใช่ไม่กำหนดเวลาในการสอบสวนโรคเลย เพราะเกรงจะมีปัญหาในทางปฏิบัติ

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค กล่าวว่า การขอขยายระยะเวลาเป็น ๑๒ ชั่วโมงตามความเห็นของสำนักกระบาดวิทยาก็มีเหตุผลที่ควรขยายระยะเวลาตามที่เสนอ เพราะเราเขียนไว้ว่าให้ดำเนินการสอบสวนโรคภายใน ๑๒ ชั่วโมง จึงตีความได้ว่าสามารถดำเนินการได้โดยทันทีนับแต่พบผู้ป่วย แต่ต้องไม่เกินภายใน ๑๒ ชั่วโมง

นายแพทย์รุ่งเรือง กิจผาติ ผู้อำนวยการสำนักโรคติดต่อทั่วไป เสนอว่า ควรเขียนให้การสอบสวนโรคต้องสอบสวนโดยเร็วที่สุดหรืออย่างช้าไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ขอปรับให้เจ้าหน้าที่เข้าไปดำเนินการสอบสวนโรคโดยทันทีนับแต่ที่ทราบ ทั้งนี้ ภายในไม่เกิน ๑๒ ชั่วโมง ในส่วนของระยะเวลาในการสอบสวนโรคกรณีโรคระบาดจะยังคงใช้ระยะเวลา ๔๘ ชั่วโมงหรือไม่ ยกตัวอย่างเช่น กรณีเกิดโรคติดเชื้อไวรัสซิกาแล้วสถานการณ์ของโรคแพร่ออกไปอย่างกว้างขวาง อธิบดีกรมควบคุมโรคจึงใช้อำนาจประกาศให้สถานที่นั้นเป็นพื้นที่ที่มีโรคระบาดตามมาตรา ๙ ดังนั้น การที่เรากำหนดเวลาไว้ ๔๘ ชั่วโมง ที่ประชุมเห็นว่าเหมาะสมหรือไม่

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักกระบาดวิทยา สอบถามว่า คำว่า “ภายใน” กับ “ไม่เกิน” ความหมายแตกต่างกันหรือไม่

นายแพทย์สุเทพ เพชรมาก รองอธิบดีกรมควบคุมโรค เสนอว่า ควรกำหนดให้เจ้าหน้าที่สอบสวนโรคโดยเร็วหรือโดยด่วน แต่ไม่เกินเวลาที่กำหนด เพื่อให้เกิดความชัดเจน

มติที่ประชุม ที่ประชุมมีมติให้ปรับข้อความในข้อ ๑ (๑) และ (๒) ดังนี้

(๑) กรณีโรคติดต่ออันตราย ให้ดำเนินการสอบสวนโรคทันที ทั้งนี้ ไม่เกินสิบสองชั่วโมงนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคติดต่ออันตราย

(๒) กรณีโรคระบาด ให้ดำเนินการสอบสวนโรคทันที ทั้งนี้ ไม่เกินสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่พบผู้ที่เป็นหรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นโรคระบาด

ข้อ ๒ กรณีที่อธิบดีกรมควบคุมโรคโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการประกาศให้โรคติดต่อใดเป็นโรคระบาดในเขตพื้นที่ใด ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อในเขตพื้นที่นั้นดำเนินการสอบสวนโรคนับแต่ได้ทราบประกาศดังกล่าว

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า ข้อ ๒ เป็นกรณีที่เขียนเพิ่มขึ้นมาเนื่องจากโรคระบาดเป็นโรคที่อธิบดีกรมควบคุมโรคต้องประกาศชื่อ อาการสำคัญและสถานที่ที่มีโรคระบาดโดยคำแนะนำของคณะกรรมการด้านวิชาการตามมาตรา ๙ ดังนั้น ในการนับระยะเวลา จะนับอย่างไร เริ่มนับเมื่อใด ข้อนี้จึงได้กำหนดให้นับแต่ได้รับทราบประกาศดังกล่าว ซึ่งจะต่างกับข้อ ๑ (๒) อันเป็นกรณีที่อธิบดีกรมควบคุมโรคได้ประกาศโรคระบาดไปแล้วและยังไม่เพิกถอนประกาศโรคระบาด ข้อ ๒ จึงเขียนขยายว่าให้เริ่มสอบสวนโรคได้ นับแต่เมื่อใด

มติที่ประชุม เห็นชอบ

ข้อ ๓ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อดำเนินการสอบสวนโรคตามวิธีการ ขั้นตอน หรือแนวทางปฏิบัติที่ กรมควบคุมโรคประกาศกำหนด

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า เนื่องจากวิธีการและขั้นตอนในการ สอบสวนโรคมีรายละเอียดปลีกย่อยมาก จึงกำหนดให้ออกเป็นแนวทางปฏิบัติที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนด โดยสำนักระบาดวิทยาเป็นผู้ร่างนี้ขึ้นมาตามเงื่อนไขหรือตามลักษณะของแต่ละโรค หรือตามลักษณะของผู้ป่วย แต่โรค คือ ถ้ามีการยืนยันโรคตามแบบนี้ ก็อาจเข้าใจเงื่อนไขในการสอบสวนโรค ซึ่งในชั้นคณะกรรมการโรคติดต่อ แห่งชาติมีประเด็นว่าผู้ป่วยกลุ่มก้อน กรณีเช่นนี้ อาจารย์ผู้ใหญ่อาจจะทราบ แต่ถ้าเป็นเจ้าพนักงานควบคุม โรคติดต่ออื่น อาจไม่ทราบว่ามียุทธศาสตร์อย่างไร และจะวินิจฉัยอย่างไร และขอให้ผู้แทนจากสำนักระบาดวิทยาและ สำนักโรคติดต่อทั่วไปช่วยยกตัวอย่างการสอบสวนโรคเพื่อประกอบการพิจารณาของที่ประชุม

นายชำนาญ ม่วงแดง ผู้แทนสำนักระบาดวิทยา กล่าวว่า ผู้ป่วยกลุ่มก้อน เช่น ผู้ป่วยอาหารเป็นพิษ จะมี อาการลักษณะเดียวกัน ผู้ป่วยมาจากสถานที่เดียวกัน หรือแหล่งอาหารมาจากที่เดียวกัน คนป่วยมีจำนวนมาก เช่น จำนวนคนป่วยตั้งแต่ ๑๐ คนขึ้นไป จึงเป็นที่มาของคำว่า “ผู้ป่วยกลุ่มก้อน”

นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์ ผู้แทนสำนักงบประมาณ สอบถามว่า เหตุใดจึงกำหนดให้กรมควบคุมโรคออก แนวทางปฏิบัติเป็นประกาศกรม ทั้งที่กฎหมายกำหนดให้การดำเนินการสอบสวนโรคต้องออกเป็นประกาศ กระทรวงสาธารณสุข ดังนั้น จึงเห็นว่าไม่ควรที่จะกำหนดให้ออกเป็นประกาศกรมอีกชั้นหนึ่ง

นายปัญญา ใบทอง ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า ถ้าเสนอไปที่ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขอาจจะถูกตีกลับ เพราะสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขจะยึดตาม กฎหมาย และเห็นด้วยกับผู้แทนสำนักงบประมาณ เพราะในกฎหมายกำหนดว่าหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ในการสอบสวนโรคให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และกระทรวงสาธารณสุขเคยมีประเด็นออกประกาศ คล้ายกันแบบนี้แล้วทางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้เคยหารือไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งตอนนั้นเป็นประเด็นเกี่ยวกับการออกกฎหมายของอย. และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาตอบกลับมาว่า ทำแบบนี้ไม่ได้ แต่อาจทำเป็นแนบท้ายประกาศกระทรวงได้ หรือถ้าต้องการออกประกาศอะไรเพิ่มเติม ก็ต้อง ออกเป็นประกาศกระทรวงฉบับที่ ๒ ฉบับที่ ๓ แล้วเสนอรัฐมนตรีลงนามใหม่

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า เพื่อให้เกิดความชัดเจนในขั้นนี้ ประเด็นที่ ๑. เราจะอ้างเหตุผลได้หรือไม่ว่าหากมีโรคติดต่ออันตราย ซึ่งเราต้องควบคุมด้วยความรวดเร็ว และต้องการความคล่องตัวในการประกาศใช้กฎหมาย หากภายหลังสถานการณ์เปลี่ยนไป และมีความหลากหลาย ในด้านเทคโนโลยี อาจประกาศหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในทางปฏิบัติ เช่น วิธีการแจ้ง โดยให้ กรมประกาศเพิ่มเพื่อความสะดวกและรวดเร็ว เนื่องจากไม่ต้องรอลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา นี่คือเหตุผล ความจำเป็น ประเด็นที่ ๒. เรื่องแนวทางปฏิบัติ ซึ่งต่อไปอาจจะมีโรคติดต่อใหม่ๆ เกิดขึ้นมา แนวทางปฏิบัติก็ต้อง เปลี่ยนไปตามสถานการณ์ของโรค ถ้าต้องแก้ไขประกาศทุกครั้ง และต้องออกเป็นแนวปฏิบัติใหม่ๆ อาจจะไม่ทันต่อ การควบคุมโรค

นางสาวบรรสวรรณ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า การออก อนุบัญญัติมีหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติกำหนดเอาไว้ ครั้งหน้าจะนำตัวอย่างการออกอนุบัญญัติของหน่วยงานอื่น มาเป็นแนวทาง แต่หลักกฎหมายคือจะไม่สามารถออกประกาศย่อยได้ทุกเรื่อง แต่ถ้ามีรายละเอียดในทางเทคนิค หรือวิธีการมาก และไม่ใช้เรื่องที่กระทบสิทธิของประชาชน ก็สามารถออกประกาศระดับกรมย่อยจากประกาศ ระดับกระทรวงได้ กรณีนี้เป็นเรื่องที่ใช้บังคับกับเจ้าหน้าที่และเทคนิคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และถือเป็น รายละเอียดที่สามารถออกเป็นประกาศกรมได้ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่กระทบต่อสิทธิของประชาชนและเป็นเรื่องที่ต้องให้ ประชาชนปฏิบัติ อย่างนี้จะออกกฎหมายแยกย่อยลงไปอีกไม่ได้

นายภาคภูมิ...

นายภาคภูมิ ไชยบูรณ์ ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ กล่าวว่า ถ้าออกเป็นประกาศกรมได้ ก็ไม่ติดใจ เพียงแต่เห็นว่าไม่ควรใช้คำเดียวกันกับที่ปรากฏในพระราชบัญญัติ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความสับสนหรือขัดแย้งกับกฎหมายแม่บท

นายปัญญา ใบทอง ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า เห็นด้วยที่ว่า เนื้อหาที่มีรายละเอียดเยอะ อาจลำบากที่ออกประกาศเป็นฉบับเดียว แต่เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาตีความว่าไม่สามารถทำได้ และทางสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขก็มีแนวทางเช่นเดียวกับสำนักงาน คณะกรรมการกฤษฎีกา เราอาจใช้วิธีทำเป็นแนวทางปฏิบัติ โดยไม่ต้องเขียนคำในกฎหมาย เช่น คำว่า “หลักเกณฑ์” เปลี่ยนเป็น “วิธีการปฏิบัติ” หรือ “แนวทางปฏิบัติ” ทั้งนี้ ตามความเหมาะสมหรือตามความจำเป็น เป็นต้น

นางสาวบรรจงวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สอบถามว่า เอกสารแนบท้ายจะมีโรคใหม่เพิ่มขึ้นมาอีกหรือไม่ หรือเอกสารนี้ไม่ใช่เอกสารแนบท้ายประกาศเพียงแต่แนบมาให้ดูเป็นแนวทาง

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย ชี้แจงว่า เอกสารที่แนบมานี้เป็นร่างประกาศ กรมควบคุมโรคที่จะออกตามข้อ ๓ โดยขอให้ที่ประชุมพิจารณาเพื่อจะได้เสนอออกเป็นประกาศกรมควบคุมโรค ไปพร้อมกับร่างประกาศกระทรวงสาธารณสุขฉบับนี้ สาเหตุที่ระบุให้ออกเป็นประกาศกรมควบคุมโรค เพราะหากสถานการณ์ของโรคเกิดเปลี่ยนแปลงไป จะได้ปรับแก้และเสนอลงนามได้อย่างทันที่

นางสาวบรรจงวรรค์ ประจวบกลาง ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กล่าวว่า ขอรับประเด็นนี้ ไปตรวจสอบกับหลักกฎหมายอื่นๆ เพื่อให้สอดคล้องกับกฎหมาย เพราะร่างประกาศฉบับนี้หากไม่ปฏิบัติตามต้องมีโทษ แต่อย่างไรก็ดี ในการร่างกฎหมายต้องคำนึงถึงหลักวิชาการ และการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เพื่อให้กฎหมายที่ออกมาสามารถปฏิบัติได้ด้วย

มติที่ประชุม มอบผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาสืบค้นข้อมูลหรือตัวอย่างกฎหมาย เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาปรับแก้ร่างประกาศฯ

ข้อ ๔ เมื่อการสอบสวนโรคแล้วเสร็จ ให้เจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อซึ่งรับผิดชอบในการสอบสวนโรคนั้นจัดทำสรุปรายงานการสอบสวนโรค และรายงานไปยังคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งส่งรายงานดังกล่าวให้แก่กรมควบคุมโรค ภายในสี่สิบแปดชั่วโมงนับแต่การสอบสวนโรคนั้นแล้วเสร็จ

มติที่ประชุม เห็นชอบ

ข้อ ๕ การรายงานการสอบสวนโรคไปยังคณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร และการส่งรายงานดังกล่าวให้แก่กรมควบคุมโรค ตามข้อ ๔ ให้ดำเนินการโดยวิธีการหนึ่งวิธีการใดดังต่อไปนี้

- (๑) แจ้งเป็นหนังสือ
- (๒) แจ้งทางโทรสาร
- (๓) แจ้งทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์
- (๔) วิธีการอื่นใดที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนดเพิ่มเติม

การรายงานตามวรรคหนึ่ง ให้รายงานไปยังที่อยู่หรือสถานที่ทำงาน หมายเลขโทรสารหรือหมายเลขไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร หรือของกรมควบคุมโรคแล้วแต่กรณี หรือแจ้งไปยังที่อยู่ สถานที่ หรือหมายเลขอื่นใด ในกรณีที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนดวิธีการ

รายงานเพิ่มเติม ทั้งนี้ ที่อยู่หรือสถานที่ทำงาน หมายเลขโทรสาร และหมายเลขไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร หรือของกรมควบคุมโรค ให้เป็นไปตามที่กรมควบคุมโรคประกาศกำหนด

นางสาวอังคณา บริสุทธิ์ ผู้อำนวยการศูนย์กฎหมาย กล่าวว่า การรายงานตามข้อนี้จะต่างกับการรายงานตามประกาศฉบับที่ได้มีการพิจารณาไปก่อนหน้านี้ เพราะข้อนี้จะเป็นการรายงานผลการสอบสวนโรคของเจ้าพนักงานควบคุมโรคติดต่อ โดยให้รายงานไปที่คณะกรรมการโรคติดต่อจังหวัดหรือคณะกรรมการโรคติดต่อกรุงเทพมหานคร และส่งรายงานมาที่กรมควบคุมโรค และท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเห็นว่าควรเขียนให้ชัดเจนว่าสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดหรือสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ตั้งอยู่ที่ใด และมีข้อมูลที่สามารถติดต่อได้ เช่น เบอร์โทรศัพท์ของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอทุกอำเภอ ดังนั้น จึงขอหารือที่ประชุมว่าควรใช้ถ้อยคำแบบใด

นายปัญญา ไบทอง ผู้แทนกลุ่มกฎหมาย สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กล่าวว่า การรายงานนี้ต้องแยกเป็น ๒ ส่วน คือ ๑. ในข้อ ๓ ประเด็นที่ว่าให้กรมควบคุมโรคออกประกาศย่อยอีกนั้น ประเด็นนี้ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเข้าไปพิจารณาให้ ๒. วิธีการรายงานตามข้อ ๕ นี้ เป็นวิธีการภายใน ถ้ามีวิธีการอื่นเพิ่มเติมก็ค่อยออกเป็นประกาศกระทรวง แต่การแจ้งไม่ควรจะให้กรมควบคุมโรคไปออกประกาศเอง แต่ควรจะอยู่ในประกาศกระทรวง ซึ่งการออกประกาศน่าจะใช้เวลาไม่นาน เพราะเป็นเพียงการแจ้งเพิ่มเติมเท่านั้น

มติที่ประชุม เห็นชอบ

ข้อ ๖ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มติที่ประชุม เห็นชอบ

วาระที่ ๕ เรื่องอื่นๆ

กำหนดประชุมครั้งถัดไป วันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๙

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

ผู้จดยางงานการประชุม

นายกฤษฎาบัณ ปานโก้
นางสาวณัฐรี สติตไพบูลย์

ผู้ตรวจรายงานการประชุม

นางสาวสุทธินีย์ มโนสมุทร